

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 28.2.2011
KOM(2011) 104 endelig

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN

Medlemsstaternes svar på Revisionsrettens årsberetning 2009

SEK(2011) 262 endelig

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Emnet for rapporten	3
2.	Revisionsresultaterne for 2009.....	3
2.1	Rettens revisionsmetode.....	3
2.2	Rettens årsberetning - ny opstilling.....	4
2.3	Anmærkningsfrit regnskab og konstante fald i de mest sandsynlige fejlfrekvenser for betalinger.....	4
3.	Medlemsstaternes tiltag.....	6
4.	Medlemsstaternes besvarelse af spørgeskemaet om Rettens årsberetning for 2009....	8
4.1	Overordnede revisionsorganer	8
4.2	Landbrug og naturressourcer.....	9
4.3	Samhørighed	10
5.	Konklusion	11

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN

Medlemsstaternes svar på Revisionsrettens årsberetning 2009

1. EMNET FOR RAPPORTEN

Den Europæiske Revisionsret (Retten), som er Den Europæiske Unions eksterne revisor, afgiver i henhold til traktaten¹ en revisionserklæring (DAS) i sin årsberetning. Revisionserklæringen, som vedrører regnskaberne rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, afgives over for Europa-Parlamentet og Rådet.

Når Retten har fremsendt årsberetningen, giver Kommissionen ifølge finansforordningen straks de berørte medlemsstater meddelelse om de bemærkninger i beretningen, der vedrører forvaltningen af midler, som de har ansvaret for i henhold til gældende bestemmelser. Medlemsstaterne har 60 dage til at svare Kommissionen, hvorefter Kommissionen fremsender et sammendrag af svarene til Revisionsretten, Europa-Parlamentet og Rådet inden den 28. februar².

Efter offentliggørelsen den 9. november 2010 gav Kommissionen på korrekt vis medlemsstaterne meddelelse om bemærkningerne i beretningen. Meddelelsen havde form af et brev og tre bilag: Bilag I indeholdt et spørgeskema til de afsnit i beretningen, som vedrørte de enkelte medlemsstater; bilag II indeholdt et spørgeskema om revisionsresultaterne for de enkelte medlemsstater, og bilag III indeholdt et spørgeskema om de generelle revisionsresultater vedrørende den delte DAS-forvaltning for 2009.

I denne rapport foretages en analyse af medlemsstaternes svar, og sammen med rapporten fremlægges et arbejdsdokument (SWD, Staff Working Document), som indeholder et sammendrag af revisionsresultaterne og svarene i bilag I og III.

2. REVISIONSRESULTATERNE FOR 2009

2.1 Rettens revisionsmetode

Rettens revisionsmetode og den fremgangsmåde, der er benyttet til at vurdere transaktionernes formelle rigtighed, er baseret på test af transaktionerne og en vurdering af overvågnings- og kontrolsystemernes effektivitet. Hertil kommer en analyse af ledelsesudtalelserne og materiale fra andre revisorer.

Med hensyn til transaktioner udvælger Retten en statistisk repræsentativ stikprøve for hver politikgruppe, hvorefter den foretager en detaljeret undersøgelse af denne stikprøve. Med henblik på en yderligere evaluering af revisionsarbejdet opdeler Retten fejl i kvantificerbare og ikke-kvantificerbare fejl. Kun de kvantificerbare fejl

¹ Artikel 248 i EF-traktaten (artikel 287 i Lissabon-traktaten).

² Finansforordningen, artikel 143, stk. 6 (EUT L 390 af 30.12.2006).

medregnes i fejlfrekvensen. Tabel 1 i slutningen af denne rapport giver en detaljeret oversigt over alle de kvantificerbare og ikke-kvantificerbare fejl, som Retten har ekstrapoleret og anvendt i sit revisionsarbejde.

Fejl inddeles desuden efter art, især som støtteberettigelsesfejl (betalingen er ikke i overensstemmelse med reglerne for støtteberettigelse), fejl med hensyn til forekomst (der er godtgjort en udgift, som ikke bevisligt er afholdt) eller nøjagtighedsfejl (betalingen er beregnet forkert). Retten undersøger desuden, hvor ofte der sker fejl, og angiver, hvor stor en andel af transaktionerne i en enkelt stikprøve der er behæftet med fejl, herunder både kvantificerbare og ikke-kvantificerbare fejl. Denne fejlfrekvens giver et fingerpeg om, hvor udbredte fejlene kan forventes at være inden for en politikgruppe³.

Retten fastsætter desuden den mest sandsynlige fejlfrekvens ved hjælp af et overslag over den samlede finansielle virkning af de kvantificerbare fejl. Den mest sandsynlige fejlfrekvens inddeles i tre grupper, nemlig under 2 %, mellem 2 og 5 % og over 5 %.

Endelig vurderer Retten også overvågnings- og kontrolsystemerne ved at undersøge, hvor effektivt de sikrer den formelle rigtighed.

2.2 Rettens årsberetning - ny opstilling

I forbindelse med årsberetningen for 2009 er opstillingen blevet ændret. Retten har samlet bemærkningerne om de interne kontrolsystemer, ledelsesudtalelserne og budgetgennemførelsen i kapitlet om revisionserklæringen og kapitlerne om politikgrupperne. Kapitlet om revisionserklæringen indeholder et bilag om Rettens revisionspraksis og -metode. Som et resultat af den nye måde at opstille oplysningerne på er antallet af kapitler faldet fra elleve til ni, og antallet af kapitler om politikgrupperne er også ændret.

2.3 Anmærkningsfrit regnskab og konstante fald i de mest sandsynlige fejlfrekvenser for betalinger

I Rettens revisionsresultater for 2009 konstateres det, at regnskabet for Den Europæiske Union giver et retvisende billede af - eller et sandt og retvisende overblik over - den finansielle stilling og resultaterne af transaktioner og pengestrømme. Retten anerkendte desuden, at Kommissionen havde forbedret de detaljerede oplysninger om inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb og andre korrektioner i noterne til det endelige regnskab.

Med hensyn til transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed konkluderede Retten, at indtægtsbetalingerne i 2009 ikke var behæftet med væsentlige fejl, og at overvågnings- og kontrolsystemerne var effektive. Forpligtelserne var heller ikke behæftet med væsentlige fejl. Med undtagelse af to udgiftsområder - administrative udgifter og økonomiske og finansielle anliggender - var betalingerne over budgettet imidlertid stadig behæftet med væsentlige fejl.

³ Den Europæiske Revisionsrets årsberetning 2009, bilag 1.1.

Hvad angår overvågnings- og kontrolsystemerne, konkluderede Retten, at de var delvis effektive for alle politikgrupper med undtagelse af indtægter og administrationsudgifter.

Med hensyn til politikgruppen landbrug og naturressourcer er den mest sandsynlige fejlfrekvens steget i sammenligning med 2008. Den mest sandsynlige fejlfrekvens for kapitlet blev skønnet til mellem 2 og 5 %, og nøjagtighedsfejl var den hyppigst forekommende kvantificerbare fejl, som Retten fandt. Med hensyn til overvågnings- og kontrolsystemerne blev det konstateret, at det vigtigste system, der anvendes til at sikre transaktionernes formelle rigtighed, nemlig IFKS⁴, ganske vist var hensigtsmæssigt udformet, men at det forringedes af de indlæste datas unøjagtighed og kvaliteten af den krydskontrol, der foretages i databaserne.

Vedrørende samhørighedskapitlet konstaterede Retten, at der var sket et væsentligt fald i den mest sandsynlige fejlfrekvens, som var blevet anslået til over 5 %. Støtteberettigelsesfejl var den hyppigst forekommende type kvantificerbare fejl. I de systemer, der vedrører gennemførelsesperioden 2007-2013, konstaterede Retten svagheder i de kontroller, som udføres af forvaltningsmyndighederne, og/eller i den systemrevision, der gennemføres af revisionsmyndighederne. De systemer, der blev brugt til at indberette korrektioner til Kommissionen i perioden 2000-2006, var også delvis utilfredsstillende. Revisionsretten vurderede derfor, at overvågnings- og kontrolsystemerne var delvis effektive.

⁴ Integreret forvaltnings- og kontrolsystem.

Tabellen nedenfor giver en oversigt over Rettens revisionsresultater opdelt efter politikgruppe⁵.

Specifikke vurderinger	Indtægter eller aktionsudgifter (mio. EUR)	Virkning af overvågnings- og kontrolsystemer	Fejlfrekvens
Indtægter	117,285	Effektive	Under 2 % (under væsentlighedstærsklen)
Landbrug og naturressourcer	56,318	Delvis effektive ⁽⁴⁾	Mellem 2 % og 5 % ⁽⁴⁾
Samhørighed	35,467	Delvis effektive ⁽⁴⁾⁽¹⁾	Over 5 % ⁽²⁾
Forskning, energi og transport	7,966	Delvis effektive ⁽⁴⁾	Mellem 2 % og 5 % ⁽⁴⁾
Distans til tredjelande, udvikling og udvidelse	6,596	Delvis effektive ⁽⁴⁾	Mellem 2 % og 5 % ⁽⁴⁾
Uddannelse og medborgerskab	2,153	Delvis effektive ⁽⁴⁾⁽³⁾	Mellem 2 % og 5 % ⁽⁴⁾
Økonomiske og finansielle anliggender	732	Delvis effektive ⁽⁴⁾	Under 2 % (under væsentlighedstærsklen)
Administrationsudgifter og andre udgifter	9,129	Effektive	Under 2 % (under væsentlighedstærsklen)

Tabellen er en oversigt over Rettens samlede vurdering af overvågnings- og kontrolsystemerne, som den gengives i årsberetningens forskellige kapitler, og viser de generelle resultater af Rettens substansstest. De centrale elementer er vist i tabellen, men det er ikke muligt at gengive alle relevante detaljer (især vedrørende svagheder i overvågnings- og kontrolsystemer og fejltyper). De detaljerede resultater er beskrevet i selve beretningen og opnået ved hjælp af de teknikker, der ligger til grund for Rettens revisionsmetode (jf. bilag 1.1, punkt 3-18).

- (1) Det meste af Rettens systemarbejde vedrørte den nye periode og bestod i, at den undersøgte, om systemerne opfyldte de lovbestemte krav. Retten vurderede, at kravene var delvis opfyldt (jf. punkt 4.36).
- (2) Mellemliggende og endelige betalinger til godtgørelse af godkendte udgifter på i alt 23 081 millioner euro (jf. punkt 4.15).
- (3) Vurderingen af overvågnings- og kontrolsystemerne bygger på en undersøgelse af Kommissionens system for afslutning af programmer og projekter (jf. punkt 7.19).
- (4) Et system betegnes som »delvis effektivt«, når det vurderes, at nogle kontrolordninger har fungeret godt nok, mens andre ikke har. Det betyder, at systemet som helhed måske ikke kan begrænse fejlene i de underliggende transaktioner til et acceptabelt niveau.
- (5) Retten har valgt at inddele fejlprocenterne i tre intervaller (jf. bilag 1.1, punkt 8-12). Disse fejlintervaller kan ikke fortolkes som konfidensintervaller (i statistisk forstand).

3. MEDLEMSSTATERNES TILTAG

Som nævnt i indledningen fremsendte Kommissionen ud over brevet tre bilag til medlemsstaterne, nemlig bilag I, som bestod af et spørgeskema om de afsnit i beretningen, som vedrørte de enkelte medlemsstater, bilag II, som bestod af et spørgeskema om revisionsresultaterne for de enkelte medlemsstater, og bilag III, som bestod af et spørgeskema om de generelle revisionsresultater vedrørende den delte DAS-forvaltning for 2009. I forbindelse med bilag I og II blev medlemsstaterne bedt om at oplyse, hvad de havde gjort for at rette eventuelle fejl, og at redegøre for tidsplan, indhold og forventet resultat.

Medlemsstaterne indgav generelt en omfattende besvarelse af bilag I⁶. Selv om Retten havde fremhævet afsnit om alle politikområder, var medlemsstaternes svar især koncentreret om Rettens afsnit om politikområderne indtægter, landbrug og naturressourcer og samhørighed.

⁵ Uddrag af Den Europæiske Revisionsrets årsberetning, tabel 1.2, side 22 - oversigt over 2009-revisionsresultaterne vedrørende transaktionernes formelle rigtighed.

⁶ Jf. vedlagte arbejdsdokument (SWD).

Under politikområdet indtægter omtalte Retten f.eks. Grækenlands statistikker over offentligt underskud og offentlig gæld og satte spørgsmålstejn ved kvaliteten af Grækenlands makroøkonomiske statistikker, inklusive nationalregnskabet⁷. Grækenland understregede i sit svar, at der var grebet effektivt ind, og fremførte yderligere:

*"Med hensyn til en forbedring af kvaliteten af nationalregnskabet tager opdateringen af den fælles handlingsplan for statistikker, som blev aftalt med styrelsesgruppen i oktober 2010, sigte på en række konkrete foranstaltninger i 2011 med det formål at forbedre kvaliteten af sektorregnskaber, regnskaber for privat opsparing, kvartalsregnskaber, volumen- og prismålinger og en revision af nationalregnskabet."*⁸

I forbindelse med politikområdet landbrug og naturressourcer blev det desuden fremhævet, at Retten havde revideret systemernes effektivitet, og der blev gjort opmærksom på, at den årlige aktivitetsrapport for 2009 fra generaldirektøren for landbrug og udvikling af landdistrikter indeholdt et forbehold for så vidt angår de udgifter, der er omfattet af IFKS i Bulgarien og Rumænien⁹. Begge lande gav det klare svar, at de resolut havde grebet ind, og at der stadig blev gjort en indsats. Bulgarien udtalte følgende:

*"Hvad angår udgifterne til direkte betalinger, blev der i 2009 godkendt en konsolideret handlingsplan med det formål at forbedre IFKS's måde at fungere på, og Bulgarien har siden da bestræbt sig på at gennemføre de anbefalinger og foranstaltninger, der var indeholdt i planen. Hver tredje måned aflægges der rapport til Kommissionen om, hvordan arbejdet med at gennemføre den konsoliderede plan forløber."*¹⁰

Rumænien anførte, at "agenturets direktør i regnskabsåret 2010 udviste en ægte interesse i at sikre, at der blev truffet effektive afhjælpende foranstaltninger for at forbedre IFKS. Med hensyn til de forbehold, som attesteringsorganet gav udtryk for i 2009-beretningen, har APIA¹¹ gjort en indsats og opnået væsentlige fremskridt i forbindelse med gennemførelsen af de foranstaltninger, som er indeholdt i IFKS-handlingsplanen, og iværksættelsen af attesteringsorganets anbefalinger"¹².

Angående bilag II (et spørgeskema om revisionsresultaterne vedrørende de enkelte medlemsstater) har størstedelen af medlemsstaterne afgivet et detaljeret svar. De fleste af disse revisionsresultater vedrørte politikområdet landbrug og naturressourcer og samhørighed, og Retten havde tidligere forelagt dem for medlemsstaterne i form af en udtalelse om de foreløbige resultater. De foreløbige resultater stammer fra Rettens revisioner og sendes til den reviderede. Oplysninger, som medlemsstaterne fremlægger i deres svar, kan derfor betragtes som en opfølgning på alle de foranstaltninger, der allerede blev truffet efter modtagelsen af den indledende udtalelse om de foreløbige resultater.

⁷ Den Europæiske Revisionsrets beretning, punkt 2.27.

⁸ Arbejdsdokument, s. 15.

⁹ Den Europæiske Revisionsrets beretning, punkt 3.68.

¹⁰ Arbejdsdokument, s. 50-51.

¹¹ Agentia de Plati si Interventie Pentru Agricultura.

¹² Arbejdsdokument, s. 51-52.

I alt blev 24 medlemsstater revideret med henblik på DAS 2009. Medlemsstater, der var genstand for et stort antal revisionsresultater (over 10), omfattede Frankrig, Tyskland, Grækenland og Spanien. I gruppen med færre end 5 revisionsresultater var Danmark og Nederlandene. Generelt accepterede medlemsstaterne de kvantificerbare fejl og meddelte, at de havde taget de nødvendige skridt til at rette op på situationen.

I over 50 % af de tilfælde, hvor revisionsresultaterne blev kommenteret, meddelte medlemsstaterne, at der allerede var grebet ind, og at arbejdet enten var afsluttet eller stadig pågik. I f.eks. Portugals tilfælde var der blevet svaret bredt på alle revisionsresultater. De fleste af revisionsresultaterne vedrørte alvorlige kvantificerbare fejl, og i alle tilfældene meddeltes det, at betalingerne på korrekt vis var blevet tilpasset eller korrigeret.

I de fleste af de tilfælde, hvor der ikke blev grebet ind, blev dette begrundet, og der blev fremlagt dokumentation. Det var tilfældet med Spanien, som iværksatte foranstaltninger i forbindelse med ca. 50 % af revisionsresultaterne, som primært vedrørte landbrug og naturressourcer. I forbindelse med 18 revisionsresultater blev der ikke iværksat nogen foranstaltninger, hvilket delvis skyldtes manglende oplysninger, som Kommissionen var blevet anmodet om at fremsende, eller at der var uenighed om arten eller alvoren af revisionsresultaterne. Der blev desuden indgivet dokumentationsmateriale sammen med svarene. Det var også tilfældet med Cypern, som svarede på alle Rettens revisionsresultater (14 i alt), som alle vedrørte systemrevision inden for kapitlet om landbrug og naturressourcer. Der blev iværksat foranstaltninger i forbindelse med 11 revisionsresultater, og i tre tilfælde, hvor Cypern var uenig i revisionsresultaterne, blev dette begrundet.

4. MEDLEMSSTATERNES BESVARELSE AF SPØRGESKEMAET OM RETTENS ÅRSBERETNING FOR 2009

4.1 Overordnede revisionsorganer

De oplysninger, som medlemsstaterne har afgivet i forlængelse af Rettens revisionsresultater, suppleres af deres besvarelse af spørgeskemaet om hovedområder i DAS 2009.

I lighed med 2008 blev spørgsmålene vedrørende 2009-beretningen rettet til de overordnede revisionsorganer. Det første spørgsmål vedrørte princippet om, at der foretages en enkelt revision (defineret af Revisionsretten i dens udtalelse nr. 2/2004 om indførelse af en enkelt revisionsmodel), og hvorvidt dette princip ifølge de overordnede revisionsorganer var nyttigt. Cirka halvdelen af medlemsstaternes overordnede revisionsorganer understregede, at princippet om en enkelt revision var forbundet med potentielle fordele. Det overordnede revisionsorgan i Letland understregede, at princippet om en enkelt revision kunne *"betragtes som et effektivt redskab til forvaltning af EU-midler, eftersom det kunne øge revisionsarbejdets kvalitet uden samtidig at svække det pågældende revisionsorgans uafhængighed"*. Frankrigs overordnede revisionsorgan fremhævede flere forhold til støtte for princippet, herunder en standardisering og nedbringelse af udgifterne til kontrol og

revisionsmyndighedens mulighed for at få et mere omfattende overblik over revisionsresultaterne¹³.

Finlands overordnede revisionsorgan påpegede, at dets fortolkning af de internationale revisionsstandarder afviger fra Den Europæiske Revisionsrets praksis, og at de overordnede revisionsorganer derfor ikke umiddelbart kan anvende resultaterne af hinandens revisioner. Der er således behov for tilpasninger¹⁴.

Nogle af de overordnede revisionsorganer var bekymret for, at princippet om en enkelt revision kunne bringe institutionernes uafhængighed i fare. Denne bekymring kom klart til udtryk i det overordnede belgiske revisionsorgans (den franske afdeling) officielle tilkendegivelse af, at det ikke ville svare på nogen af de spørgsmål, der var stillet direkte til de overordnede revisionsorganer. Begrundelsen var, at organet som national ekstern kontrolmyndighed var uafhængigt, og at alle overordnede revisionsorganer havde til opgave at optræde som observatør i forbindelse med Rettens revisioner. Generelt rådede medlemsstaternes overordnede revisionsorganer også til forsigtighed og bemærkede, at der var brug for sikkerhed på alle niveauer i pyramiden for at sikre, at princippet fungerede.

De overordnede revisionsorganer blev desuden adspurgt om, hvilken væsentlighedstærskel de anvendte. Størstedelen af organerne oplyste, at de anvendte en tærskel på mellem 0,5 og 2 %, med mulige afvigelser. Tyskland nævnte, at det føderale overordnede revisionsorgan ikke var i stand til at give oplysninger om, i hvilket omfang og på hvilket niveau de enkelte delstaters forskellige revisionsretter anvendte væsentlighedstærsklen¹⁵.

Det tredje spørgsmål til de overordnede revisionsorganer drejede sig om brugen af de EF-rapporter om betalinger, som medlemsstaterne har haft til rådighed siden 2006. Generelt havde de overordnede organer den holdning, at Kommissionen i disse rapporter fremlagde oplysninger og data, som var nyttige for deres revisionsarbejde.

4.2 Landbrug og naturressourcer

Spørgeskemaet indeholdt også et spørgsmål om forenkling inden for udvikling af landdistrikter. Over halvdelen af medlemsstaterne oplyste, at de ikke kun støttede ideen om forenkling, men at de også selv havde taget initiativer til forenkling, såsom at præcisere og harmonisere nationale regler og procedurer eller lempe modtagernes oplysningskrav. Mange af disse initiativer var under gennemførelse. Frankrig gjorde f.eks. opmærksom på de initiativer, som MAAPRAT¹⁶ havde taget for at forenkle bestemmelserne om udvikling af landdistrikter med særlig vægt på online-anmeldelser¹⁷. Litauen understregede, at *"den generelle lovgivning var blevet ændret ud fra et ønske om at gøre administrationen og tildelingen af støtte i henhold til landets udviklingsprogram for landdistrikter for 2007-13 mere enkel"*¹⁸.

¹³ Arbejdsdokument, s. 73.

¹⁴ Arbejdsdokument, s. 69.

¹⁵ Arbejdsdokument, s. 75.

¹⁶ Ministeriet for landbrug, fødevarer, fiskeri, landområder og fysisk planlægning.

¹⁷ Papirdokumenter afskaffet; 100 % elektronisk behandling af landmændenes ansøgninger.

¹⁸ Arbejdsdokument, s. 81.

Slovenien gjorde opmærksom på, at landet siden 2010 havde været i færd med at forenkle de komplicerede indberetningssystemer, og det nævnte endvidere den "*alt for strenge*) *overtrædelses- og sanktionsordning*", som landet havde ajourført for at sikre, at "*eventuelle overtrædelser defineres klarere, samtidig med at der anvendes mere effektive sanktioner, der har en afskrækkende virkning og er afstemt efter overtrædelsens alvor*".

Medlemsstaterne henviste også til deres indbyrdes samarbejde og den igangværende dialog med Kommissionen om fastlæggelse og gennemførelse af forenklingen. Spanien gjorde opmærksom på sine interregionale dialoger og landets deltagelse i "*forskellige møder og seminarer på europæisk plan om en forenkling af den fælles landbrugspolitik*"¹⁹.

4.3 Samhørighed

I kapitlet om samhørighed blev tre spørgsmål behandlet, nemlig støtteberettigelses-kriterier, offentlige indkøb og effektiv forvaltningskontrol. Med hensyn til strengere støtteberettigelseskriterier understregede medlemsstaterne for det første, at der var to niveauer at tage højde for - EU-niveauet/det nationale niveau og programniveauet. Nogle medlemsstater mente, at strengere regler var nødvendigt og påkrævet ud fra et juridisk synspunkt. Både Frankrig og Finland gjorde opmærksom på, at det af artikel 56 i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 om programmerne for 2007-13²⁰ fremgår, at reglerne om udgifters støtteberettigelse skal fastlægges på nationalt plan. Finland bemærkede derfor, at "*det i selve forordningen kræves, at de nationale støtteberettigelsesregler er mere detaljerede end de regler, der er fastlagt på fællesskabsplan. Medlemsstaterne har således ikke kun mulighed for at udstikke støtteberettigelseskrav, men har også en forpligtelse til at udfærdige krav, der er mere specifikke end dem, der er fastsat ved forordningen på fællesskabsplan*"²¹.

Nogle medlemsstater anførte imidlertid, at EU's regler for støtteberettigelse ikke var specifikke nok til brug i forbindelse med programmerne, og at der burde lægges større vægt på programspecifikke regler. Polen sammenfattede spørgsmålet og anførte, at det er "*nødvendigt at tilpasse generelle bestemmelser i fællesskabslovgivningen efter driftsprogramrets særlige kendetegn. De burde derfor gøres mere specifikke for at undgå, at de blev fejlfortolket af modtageren*".²²

For det andet og med hensyn til offentlige indkøb gik stort set alle medlemsstater ind for, at Kommissionen skulle tilbyde uddannelse til de nationale og regionale myndigheders personale og til støttemodtagerne, og mange medlemsstater understregede, at reglerne var udviklede. Endvidere mente et stort antal medlemsstater, at der var brug for klarere retningslinjer fra Kommissionen. Tabel 1 nedenfor giver en oversigt over spørgsmålene vedrørende reglerne om offentlige indkøb og medlemsstaternes svar.

¹⁹ Arbejdsdokument, s. 94.

²⁰ Artikel 56, stk. 4. Reglerne om udgifters støtteberettigelse fastsættes på nationalt niveau, jf. dog undtagelsen i særforordningerne om de enkelte fonde. De gælder for samtlige udgifter, der anmeldes under det operationelle program.

²¹ Arbejdsdokument, s. 71.

²² Arbejdsdokument, s. 88.

Tabel 1 - Offentlige indkøb			
a) Kommissionen bør tilbyde mere uddannelse til nationale/regionale myndigheders personale	JA	20	74%
	NEJ	5	19%
	Andet svar	2	7%
b) uddannelse bør tilbydes de nationale/regionale myndigheders personale og støttemodtagerne.	JA	21	78%
	NEJ	5	19%
	Andet svar	1	4%
c) Kommissionens retningslinjer til medlemsstaterne bør være klarere	JA	22	81%
	NEJ	4	15%
	Andet svar	1	4%
d) Kommissionen bør udarbejde flere retningslinjer til medlemsstaterne	JA	12	44%
	NEJ	11	41%
	Andet svar	4	15%

Endelig var ca. halvdelen af medlemsstaterne enige i, at der med hensyn til en mere effektiv forvaltningskontrol var brug for mere præcise støtteberettigelsesregler på såvel EU-plan som på nationalt plan. Nogle af de medlemsstater, der var uenige, begrundede generelt dette med, at mere præcise regler ikke er en optimal løsning. Det Forenede Kongerige fremførte følgende: *"Kommissionen har allerede som led i den delte forvaltning af samhørighedsfondene øget sin overvågningsrolle betydeligt. En yderligere udvidelse af Kommissionens kontrol ville indskrænke medlemsstaternes beføjelser"*. Malta fremhævede, at *"mere præcise regler kunne have en negativ virkning for den fleksibilitet og forenkling, der var nødvendig i forbindelse med forvaltningen af fondene"*.

Tabel 2 nedenfor giver en oversigt over spørgsmålene vedrørende forvaltningsmyndighedernes kontrol og medlemsstaternes svar.

Tabel 2 - Tilsynsmyndigheder			
a) mere præcise regler for støtteberettigelse på EU-plan og nationalt plan	JA	14	52%
	NEJ	10	37%
	Andet svar	3	11%
b) mindre rigide regler for støtteberettigelse på EU-plan og nationalt plan	JA	9	33%
	NEJ	12	44%
	Andet svar	6	22%
c) tilbud om mere vejledning til støttemodtagerne	JA	15	56%
	NEJ	7	26%
	Andet svar	5	19%
d) tildeling af mere personale på nationalt plan	JA	11	41%
	NEJ	8	30%
	Andet svar	8	30%
e) revision af de interne retningslinjer for gennemførelse af kontrol	JA	12	44%
	NEJ	9	33%
	Andet svar	6	22%

5. KONKLUSION

Konklusionerne i Rettens årsberetning for 2009 illustrerer, at der til stadighed opnås bedre resultater hos alle, der deltager i forvaltningen af EU-midlerne. Det er værd at bemærke, at Rettens skøn over fejlfrekvensen for budgettet som helhed er faldet inden for de seneste år, at der for tredje år i træk er afgivet en "anmærkningsfri udtalelse" om regnskabet, og at fejlfrekvensen for samhørighedsfonden er faldet væsentligt. Det er dog klart, at der er brug for yderligere og vedvarende forbedringer,

især for de EU-fonde, der forvaltes af Kommissionen og medlemsstaterne i fællesskab.

Medlemsstaterne reagerede i deres svar positivt på de forbedringer, som Retten havde fremhævet, navnlig det betragtelige fald i den mest sandsynlige fejlfrekvens inden for politikområdet samhörighed. Medlemsstaterne gjorde dog opmærksom på, at de gerne så et endnu tættere samarbejde med Kommissionen. Med hensyn til offentlige indkøb, som er et kompliceret område, blev vejledning og støtte i form af uddannelsesprogrammer og målrettede retningslinjer fremhævet som et område, man fortsat bør være opmærksom på.

Kommissionen er også fremover fast besluttet på at forbedre EU's finansforvaltning. I Kommissionens nuværende forslag til en omarbejdning af finansforordningen tages der højde for de spørgsmål, som Retten gør opmærksom på, og som medlemsstaterne behandler i deres svar på Rettens bemærkninger. Det er særlig relevant i forbindelse med Kommissionens forslag om at fastlægge medlemsstaternes kontrol- og revisionsforpligtelser i finansforordningen²³ og yderligere forenkle og rationalisere de regler, der gælder for EU-fonde og -programmer. Disse to forpligtelser tilsammen betragtes som et vigtigt skridt på vejen mod en udgiftspolitik af væsentlig bedre kvalitet. Kommissionen er dog fortsat yderst opmærksom på, at en forenkling af programstrukturen og forvaltningsordningerne på modtagerniveau ikke må føre til en forringelse af den sikkerhed, der er forbundet med en særdeles effektiv kontrol.

Det er vigtigt for Kommissionen at fastholde den positive tendens i udviklingen af en forsvarlig økonomisk forvaltning. Det er derfor særlig vigtigt, at Kommissionen og medlemsstaterne arbejder endnu tættere sammen om at håndtere de forhold, som Retten fremhæver.

²³ Fremgår også af Lissabontraktatens artikel 317.

Tabel I

Medlemsstat	NØJAGTIGHED				STØTTEBERETTIGELSE				FOREKOMST				ANDRE UOVERENS- STEMMELSESPØRGSMAÅL				AGRI i alt	SAM i alt	IND i alt
	AGRI	SAM	IND	I alt	AGRI	SAM	IND	I alt	AGRI	SAM	IND	I alt	AGRI	SAM	IND	I alt			
Østrig	3	0	0	3	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	4	0	0
Belgien	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Bulgarien	0	0	0	0	2	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	0
Tjekkiet	4	1	0	5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	1	0
Cypern	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Danmark	1	0	0	1	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0
Estland	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	5	0	5	0	6	0
Finland	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Frankrig	6	1	0	7	0	2	0	2	0	0	0	0	1	5	0	6	7	8	0
Tyskland	4	0	0	4	1	1	0	2	0	0	1	1	1	15	0	16	6	16	1
Grækenland	3	0	0	3	1	1	0	2	0	0	0	0	7	1	0	8	11	2	0
Ungarn	1	0	0	1	0	2	0	2	0	0	0	0	1	4	0	5	2	6	0
Irland	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0
Italien	1	0	1	2	2	0	0	2	0	0	0	0	5	0	0	5	8	0	1
Letland	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Litauen	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	0	4	0	4	0
Luxembourg	1	0	0	1	0	1	0	1	0	0	0	0	0	5	0	5	1	6	0
Malta	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Nederlandene	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	2	0	0
Polen	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	2	0	3	0
Portugal	1	2	0	3	0	5	0	5	0	0	0	0	1	0	0	1	2	7	0
Rumænien	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	8	0	0	8	9	0	0
Slovakiet	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	4	0	5	2	4	0
Slovenien	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Spanien	1	0	0	1	0	9	0	9	0	0	0	0	1	3	0	4	2	12	0
Sverige	0	2	0	2	0	1	0	1	0	0	0	0	0	1	0	1	0	4	0
Det Forenede Kongerige	6	0	0	6	2	0	0	2	0	0	0	0	2	0	0	2	10	0	0
I ALT				43				32				2				79			